

oštnina
ačana v
tovini

O
D
M
E
V
IZ
A
F
R
I
K
E

DECEMBER 1939

Odmev iz Afrike. Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

»Odmev iz Afrike« stane letno 10 din, 5 lir, 60 am. cts. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 15 din, 7 lir.

Blagovolite naslavljati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1. (Ček. štev. 10.887.)

Za Julijsko Benečijo: Roma (123), Via dell'Olmata 16. (Ček. štev. 1/1496.)

Za Ameriko: St. Louis, Mo., West Pine Blvd. 3624, USA.

Po namenu

dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov »Odmeva iz Afrike« berejo afriški škofje in misijonarji letno

500 svetih maš.

Naše slike v bakrotisku.

1. stran: Zamorček pred Jezuščkom.

4. stran: Zamorec z divjo mačko.

Neimenovana iz Tržiča je dala za najpotrebnejše misijone 100 din.

Spomin na umrle.

† Preč. g. Janko Cegnar, župnik, Ljubljana, Trnovo. — Dr. Fr. Kovačič, profesor bogoslovja, Maribor. — Marija Kocmur, Trnovlje, Celje. — Jera Bitanc, Senovo. — Ivan Jakopič, Ljubljana. — Jožef Koršič, Gorica. — Uršula Janežič, Laze. — Jozefina Češarek, Slovenska vas. — Terezija Zakrajšek, Podgora. — Martin Petek, Moravci. — Kristina Jaklič, Karlovica. — Alojzija Gorjup, Ljubljana. — Matija Turk, Kokarje. — Uršula Kukovič, Botričnica. — Lovrenc Zornik, Komenda. — Frančišek Meško, Trgovišče. — Vinko Znidar, Zgornja Polskava.

Usmiljeni Jezus, daj jim večni mir!

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo: Za pomoč v več sodnijskih in drugih zadevah, K. J., Bled. — F. P. se priporoča za ljubo zdravje, in če bo prošnja uslišana, obljubi kip Srca Jezusovega za afriške misijone. — L. K. se priporoča za združitev družine ter za edinost in zdravje. Če bo prošnja uslišana, obljubim botrinski dar. — R. S., L., se priporoča za zdravje ter v denarnih zadevah. Če bom uslišana, obljubim, da bom podpirala misijone po svojih močeh.

sta

Češčen Gospod!

Češčen Gospod, češčen povsodi bodi,
češčen na nebu, zemlji, v zraku, v vodi.

Časte te zvezd naj svetle mirijade,
časte naj širne, cvetne te livade.

Časti naj v zraku ptičic te žgolenje,
časti naj gozdov tajno te šumenje.

Časti te voda naj, buče, šumljaje,
časti podzemlje, pekel — trepetaje.

Časti naj človek te in naj ti peva,
tvoj slavospev iz vseh naj src odmeva.

Odmeva danes in do konca časov,
da zlije se v morje nebeških glasov.

Ksaver Meško.

V ogromnem zaledju Natala.

Piše p. Cabou, oblat Brezmadežne.

»Ti pa nobene ne zineš, Franc? Ali ne najdeš nobene napake?«

»Jaz samo poslušam, oče. Zgodba je tako zelo lepa in te nisem upal prekiniti... O, kako sem srečen!«

Misijonar se je s čudom ozrl na mladega učitelja, ki sta mu dve veliki solzi spolzeli po licih. Franc Rdimande je bil dober fant. V zavodu pri trapistih je hodil 8 let v šole in se angleščine navadil, da jo je govoril gladko kot svoj zulu. Zato ga je pa pater vzel kot nekakega pomočnika v angleščini. Vsak večer, ko Franc opravi doma svoje delo, gre v misijon in pomaga patru sestavljati besedilo nedeljske pridige. Nocoj pa je ob vsebini pridige Marijinega Vnebovzvetja obmolknil in čisto pozabil paziti na slovnične napake. Ko je pater prenehal, ga je zaprosil, naj mu zadnjo zgodbo še enkrat prebere. In pater je res ponovil tisto mesto iz življenja sv. Alfonza Rodrigueza, ki takole govori:

Blažena Devica se je nekoč prikazala božjemu možu Alfonzu in ga vprašala:

»Otrok moj, ali me resnično ljubiš?«

»O presveta Devica, saj veš, da te ljubim.«

»Ali pa me ljubiš prav iz vsega srca?«

»Gotovo, moja nebeška Mati! Tako te ljubim, kot te človeško bitje ljubiti more.«

In Marija ga je v tretje vprašala isto. Pa je svetnik odgovoril ves ginjen:

»Mati moja, ker hočeš jasnega odgovora na svoje vprašanje: vedi, da te ljubim bolj, kot me ti ljubiti moreš.«

Marija pa mu je smehljaje odgovorila:

»To, Alfonz, pa ni mogoče. Glej, jaz ljubim tebe in vsakega človeka bolj, kot angeli in svetniki Boga ljubijo.«

To je bila torej tista ganljiva zgodba v pridigi, ki je Franca ganila do solz.

»Kako je to vse lepo, oče! Do sedaj nisem vedel, da Marija tudi nas revne zamorce tako zelo ljubi. Kajne: jutri boš v cerkvi to zgodbo povedal prav jasno in počasi, da jo bodo vsi lahko razumeli in jo doma pripovedovali otrokom in starim in bolnim in tudi poganom in vsem, ki je v cerkvi ne bodo slišali.«

Potem je Franc šel domov. Pater je šel še ven na zrak in hodil med drevjem gor in dol. Mesec je sijal in

lepo se je videla cerkev in dve šoli in bolnišnica, ena za Evropce, druga za domačine. Ob vznožju hriba je ležalo mesto Ladysmith, ki je bilo postalo slavno za časa burske vojne, ker se je tako hrabro branilo. Hiše so bile stisnjene med reko in podnožje griča. Tu notri živi mnogo kristjanov, ki bodo na jutrišnji praznik vsi prišli v cerkev. Srečni so, da so tako blizu misijona.

Toda kaj je z onimi tam daleč...?

Misijonarjev pogled išče visoka ostrešja v Ilengi, gorovje Mont Pendu, goro Uhlumayo, ki se dviga na skrajnem obzorju. Tam tečeta ob vznožju gorá 50—70 km od tu reka Ndaka (umazana) in Tugela (krasna). V območju teh

Škof Delalle na misijonskem potovanju.

rek živi na stotine ljudi, ki še niso nič čuli o evangeliju in Kristusu. Tu so mesta Sitole, Amatembu, Mabaso... Proti jugu se vlečejo v daljavi do 50 km pobočja gorovja Colenso, Epoveni, Egomba. V daljavi 100 km se še vidi Drakens, ki se vleče kot skalnata gmota v davljavo. Iz ozadja se blešči kakor kaka srednjeveška trdnjava visoka planota Champanje; še dalje pa četverokot gorske skupine Mont-aux-Sources, ki pod njim izvira reka Tegula. Prav v ozadju pa še Sentinelle, ki je zlasti pozimi lep, ko ga pokriva snežena odeja. To gorovje dela mejo med pokrajinami Bazuto, Oranje in Natal.

Vsi ti kraji so posejani z ljudmi, izmed katerih je le malo Evropecev, pač pa do 50 tisoč Zulu, ki prebivajo v deželi Amazizi in Amangwane. Tam ni katoliškega misijonarja, ne šole, da bi se otroci učili najpotrebnejših resnic. Tam se ne čuje glas zvona, ki bi klical te zapuščene

ljudi k božični polnočnici, k Vstajenju, ali k Marijinim praznikom in praznikom svetnikov. Le en misijonar, 70-letni starček, obišče zdaj pa zdaj na konju ali z volovsko vprego tistih 800 kristjanov, ki so raztreseni po teh neizmernih pustinjah. Ne bo več mogel dolgo. Že večkrat je zaprosil svojega mlajšega sobrata, naj ga nadomesti v tej težavni službi.

In tako so blodile ta večer leta 1934 misli misijonarjeve po teh prostranih in zapuščenih krajih Natala in pri še bolj zapuščenih njegovih prebivalcih. Otroci brez šole, bolniki brez duhovne tolažbe, pogani brez krsta! Vsi ti bodo jutri doma in nihče ne bo deležen lepega praznika.

* * *

Štiri leta so pretekla po tem večeru. Škof Delalle je medtem ustanovil nov misijon ob reki Uhlumayo. Že stoji šola, ki je obenem cerkev, in tudi stanovanje za enega duhovnika je tu. V okolici Ladysmitha in ob Uhlumayo je polagoma nastalo več manjših šol. V Colenso stoji na bregu Tugele mična cerkva. Iz vse okolice hodijo otroci v šolo in se poučujejo v krščanskem nauku. Največ jih je v šolah v Colenso, Utomtwane in Egomba. Samo prebivalci iz hribov okrog Drakensa še nimajo rednega dušnega pastirstva.

Družbi sv. Petra Klaverja se ima škof Delalle zahvaliti, da je mogel kupiti 100 oralov zelo ugodnega zemljišča v sredini vse okolice. V enem mesecu je tu nastala velika šola, ki jo od februarja leta 1938 dalje obiskuje 84 učencev. (6. aprila 1938 je škof Delalle odprl misijon in ga posvetil varstvu Marije Terezije Ledóchowske.) Res da šola še ni plačana, vendar ljudje prosijo novih šol v Betaniji in Engoli. V Betaniji je dal katoliški mož na razpolago prostorno sobo, ki je tlakovana le s prstjo, pa je vendar prostor dosti velik za 60 otrok. Ko bi le imeli sredstev, da bi mogli plačevati vsaj eno učiteljsko moč. Engola leži na zelo ugodnem mestu na meji glavnih naselbin in je upanje, da bo še kdaj država sama plačevala naše učitelje. Druga tri središča, ki leže v mejah misijona Marije Terezije, bodo morala še nekaj časa počakati. Tam ni toliko kristjanov in tudi število novo izpreobrnjenih le počasi raste.

Naj bi nas tudi v prihodnje podpirala božja služabnica Marija Terezija Ledóchowska, ta velika dobrotnica afriških misijonov. Njej se imamo zahvaliti, da smo ob vznožju gorovja Drakensa mogli toliko storiti glede misijonskega

življenja. Ona nam bo pomagala, da bomo čimprej poravnali stroške zidanja in dozidali še to, kar je najbolj potrebno. Ako Bog da, bo prišel tudi čas, ko se bo dvignila v glavnem misijonu Bergville nova cerkev, posvečena ustanoviteljici Klaverjeve družbe. Kadar se to zgodi, bo misijonar, ki bo upravljal ta lepi miisjion, eden najsreč-

Misijon Marije Terezije, blagoslovljen po škofu Delalle.

nejših ljudi na zemlji. Kako lepo bo slišati, ko bo ob nedeljah zvon vabil ljudstvo k službi božji in k časti te velike žene svetnice... Od vseh strani, s hribov in dolin, se bodo zbirali verniki, da počaste tisto, ki je na zemlji živeča toliko storila za afriške misijone. Obenem z njo bodo zahvaljevali božjo Mater Marijo in pripovedovali doma po svojih kočah otrokom in starim in bolnim in poganom — vsem, ki morebiti ne bodo mogli v cerkev, da imajo v nebesih nebeško Mater, ki uboge zamorce tako zelo ljubi.

Čujte, kaj si želimo za božič! Pomagajte nam!

Eden mojih misijonarjev me vedno prosi, naj mu pre-
skrbim boljše stanovanje, ker sedanje ni niti tlakovano,
niti pobeljeno, in ker je pri tleh, je pozimi mrzlo in vlažno.

Zopet drugi bi rad, da mu postavimo prizidek. Tretji
si želi — o s l a.

Te dni so me obiskali trije duhovniki iz Evrope, ki se
zanimajo za misijone. Med pogovorom so rekli: »Ako bi
razdelili revščino posameznih misijonov v posebne vrste,
bi misijoni pri Koptih morali priti na prvo mesto.« In res
je tako! Sam ljubi Bog se nas usmili!

Škof Khouzam,
patriarh pri dolnjih Koptih, Kairo.

Afriško podnebje ne pospešuje dolgega življenja.
Ljudje in stvari se tukaj hitro izrabijo. Tako je tudi z
našim h a r m o n i j e m. V pokoj sili, ker je služil misi-
jonu, odkar je bil misijon ustanovljen in je do danes spremljal
marsikako velikonočno a l e l u j o. Pa tudi marsikak
m i s e r e r e. Delo nam je zrastle čez glavo. Upamo, da
bomo kmalu imeli novo cerkev, ki bo primerno velika za
vedno večje število naših kristjanov. V novi cerkvi pa bi
se naš stari in izrabljeni harmonij kaj malo podal. Zato
se obračam do vaših blagih dobrotnikov, ki so se že tolikokrat
izkazali kot ljubitelji naših afriških misijonov.

P. Manuel Carneiro de Freitas, O. T. M.,
Mozambique.

Želim Vam milosti polne božične praznike ter se Vam toplo zahvaljujem za dobroto, ki ste mi jih naklonili med letom.

Tudi v prihodnjem letu name nikar ne pozabite!

Upamo, borimo se in trpimo.

Naši misijonarji ne obupajo sredi največjih nadlog, ampak se bore kot pravi vojščaki Kristusovi v zaupanju na tistega, ki je rekel: »Jaz sem premagal svet.« Eden takih je p. Hartz iz kongregacije Svetega Duha v misijonu Minduli, vikariat Brazzaville. Takole nam opisuje svoj položaj:

V maju 1937 sem prevzel na povelje našega prevzvišenega škofa msgr. Biechyja misijon Minduli, ki je bil še mlad, da bi misijon izpopolnil in ga vsestransko organiziral. Vse misijonsko področje sem peš prehodil in se na kraju samem povsod prepričal o razmerah. Takoj sem videl, da me čaka vse polno težav. Švedski protestantje izrabljajo težave, v katere so zašli katoliški misijoni, in ker jim ne manjka dolarjev in funtov, po vseh vaseh ustanavljajo mesta za svoje katehiste. Zato sem tudi jaz moral svoja katehistovska mesta zvišati od 30 na 45, da bi jim mogel tekrovati. Številčno je katoličanov več ko protestantov: 5000 : 2000. Vendar s skrbjo gledam v bodočnost. Vsi poglavarji zahtevajo katehistov. Najrajši bi katoliških; toda ako jim zaradi pomanjkanja denarja ne bomo mogli ustreči, bodo protestantje ponudili svoje, in še kako darilo za poglavarja povrh. V tej stiski sem svoje katoličane zelo prosil, naj mi pomagajo s prostovoljnim cerkvenim davkom, da bom mogel nastaviti več katehistov. Večinoma je vsak po nekaj dal, toda ne mnogo, ker ljudje so revni, in zdaj, ko rudniki za baker počivajo, brez posla in brez

zaslužka. Zato se obračam na Vašo Klaverjevo družbo za blagohotno podporo. Že do zdaj je Družba podpirala dva katehista, toda treba bi jih bilo izšolati več, da bi mogel pomagati povsod, kjer me prosijo.

Naj bi sv. Pavel, veliki apostol, na čigar god (25. jan.) to pismo pišem, obudil mnogo dobrih duš, ki bi me podprle pri delu za izpreobrnjenje poganov. Tudi sv. Peter Klaver in blagopokojna ustanoviteljica Marija Terezija Ledóchowska naj pomagata z nebes doli. Mi pa bomo še za naprej upali, se borili in trpeli in ne odnehali. čeprav so časi težki. Mi se borimo za Resnico. Zmota pa ne sme zmagovati nad resnico.

Ne bo kazalo drugega . . .

P. Tadej, O. S. B., piše iz Lupinga, Vzhodna Afrika.

V našem misijonu v Lupingu smo že dobro napredovali, za kar se imamo zahvaliti Bogu in blagim dobrotnikom. Ko sem pred devetimi leti prvič potoval v Nkisi, je bilo tam 65 kristjanov in 12 šol; danes pa ima misijon 2413 kristjanov, 400 pa se jih je preselilo v večnost. Za sv. krst se jih uči 400. Šol je 61 z 69 katehisti. Tudi lepo cerkev imamo v Lupingu in primerno misijonsko stanovanje. Zato smo pa tudi Bogu hvaležni za blagoslov in srečo, ki smo je deležni.

Prišla pa je težka skrb nad nas, če bomo v teh težkih časih mogli vzdržati. Ali bomo mogli obdržati šole na višku? Ali bomo mogli preživljati katehiste? Zlasti, ko se v Nkisi tako rada pojavlja lakota! Nedavno mi je pisal tajnik opata in škofa: »Ne bo kazalo drugega, ko da zapremo šole.« Tu pa so katehisti bolj potrebni kakor kjerkoli; ker drugeje morejo kristjani vsaj včasih priti v misijon, v Nkisi pa je to skoraj nemogoče vsaj za večino. Še v največjih praznikih jih moramo prepeljavati z misijonskimi čolni. Tako pridejo kristjani in katehumeni do božje besede le, kadar jih obišče misijonar, ali pa, ako imajo doma katehista. Sedaj razumete moje skrbi; ker gre za toliko neumrljivih duš.

Toda obupali ne bomo! Bog, ki je oče tudi naših zamorcev, bo našel blagih duš, ki bodo pomagali našemu delu naprej. V upanju na Boga in blage dobrotnike gledamo pogumno v bodočnost.

Revna med revnimi.

Sestra M. Sebastijana Sudico, servitinja, pripoveduje o svojem delovanju med zamorci v Swazilandiji.

Misijon sv. Peregrina, 15. avgusta 1938.

Malarija sicer v naših krajih ne razsaja tako hudo kot pri Sv. Filipu, vendar tudi nam ne prizanaša popolnoma. Zlasti pa naši zamorci boleajo na kožnih boleznih; posebno še otroci. Vedno prihajajo matere in prosijo mazil za svoje bolne otroke. Kako bi mi rabili dobrih mazil! Mnogo zamorcev ima tudi razne očesne bolezni; tudi za te bi rabili mazil v tubah. Kdor bi nam jih poslal, bi storil veliko delo ljubezni do bližnjega. Mnogo otrok ima tudi oslovski kašelj, ki ga spremljajo krči in bruhanje, tako da je nevarnost, da se otrok zaduši. Veliko dobroto bi storili otrokom in materam, ako nam pošljete primernih zdravil.

Pogosto nas kličejo k ljudem, ki so se nevarno opekli. To se jim pripeti ponoči, ko ob hudem mrazu v koči zakurijo. Med spanjem se jim vnamejo cunje in začnejo goreti kar na njih telesih. Pogosto nimam kaj v roko vzeti, ker zdravil ni in obvez tudi ne. Ako ni drugače, vzamem nekoliko olja od večne luči in ostanke platnenih oblek in hitim ubogim na pomoč, časih po eno uro daleč, ali še dalj.

Nekoč sem morala po vseh štirih v kočo, da sem prišla do ubogega Petra, ki je bil od pasu dol ves ožgan. Osnažila sem mu rane in ga obvezala v snažne krpe, ki sem jih s seboj prinesla. Deček je bil tudi v obraz tako umazan, da sem ga morala temeljito očediti. Ko sem zvedela, da že dva dni ni nič jedel, sem mu odstopila svojo malico. Ko se je deček nekoliko okrepil, sem mu priporočila, naj svoje bolečine daruje Jezusu, da mu bo on potem povrnil v nebesih. Nekaj dni potem so se rane poslabšale in so ga morali sorodniki spraviti v protestantovsko bolnišnico, kjer pa je revež kmalu umrl. To je bila njegova sreča, zakaj skoraj vsi bolniki, ki v tej bolnišnici ozdravijo, pristopijo na prigovarjanje protestantovskih zdravnikov in strežnikov v njih vero. Tako ti ubožci izgube zdravje duše, ko so zadobili zdravje telesa; in vendar je prvo tisočkrat važnejše nego drugo.

Zelo prav bi mi prišel dober šivalni stroj. To je za enkrat tako potrebno orodje za naš misijon, da se v tem oziru posebno priporočim Vaši Klaverjevi družbi. Upam in se trdno zanašam na Vašo naklonjenost. Iz hvaležnosti

za to darilo bom še posebno priporočala Vašo Družbo Bogu. Tudi zamorci bodo z menoj vred molili v ta namen. Tako bo v telesnem in dušnem oziru pomagano tem revežem, saj moram jaz zamorcem vse pozašiti.

V tem misijonu imam res lepo delovanje. Sem prednica, zakristanka in obiskujem tudi najbolj oddaljena sela. Moje noge, ki me zvesto ponašajo sem in tja, so mi kakor »osliček« sv. Frančiška; ker dve muli, ki jih ima misijon za take primere na razpolago, sta že štiri mesece bolni, in najbrž ne bosta nikdar več za uporabo. Poprej sem z njima jezdila srečno preko hribov in dolin, časih po 10 ur na dan; danes moram vsa ta pota peš prehoditi.

Šivam in krpam obleko misijonarjem in sestram, kar mi da mnogo dela: obleka se namreč pri delu na polju in pri zidanju zelo obrabi. Sicer je neprijetno to, da moram toliko časa presedeti s šivanko v roki, ko medtem toliko ljudi potrebuje dušne in telesne tolažbe, sestre pa ni, da bi jih tolažila... Zaupam na Družbo sv. Petra Klaverja. Ako bi imela šivalni stroj, bi mogla svojim zamorcem blizu in daleč mnogo izdatneje pomagati. Tako bi bila tega vesela, da bi potem kar lahko hodila preko gora in dolin in donašala bolnikom zdravil, ki jih tudi upam od Vas dobiti s pomočjo božje Previdnosti. Kajti, če ne bomo mogli zdraviti zamorcem teles, tudi njih duše ne bodo imele toliko zaupanja do nas.

Vesele novice.

Kako bi Vam mogel popisati veselje naših otrok, ko so prejeli Vaše »Zgodbe sv. pisma«. Komaj so zaboji s knjigami došli, že so se vrgli nanje in vpili: Rororove, to se pravi: Zelo, zelo lepo. In res: kako so knjige lepo in trdno vezane! Kako jasen tisk, kako lepe slike! In vendar mora biti zelo težavno tiskati knjigo, katere jezik je stavcu neznan. O, da bi vsi dobrotniki mogli videti te naše otroke, kako so bili veseli... Ne moremo se Vam dostojno zahvaliti za ta prelepi dar in za vso Vašo naklonjenost in skrb in delo za nas. Poplačali Vam bomo z molitvijo. Vselej po pouku bodo naše učenke molile še zdravomarijo za svoje dobrotnike. Do zdaj, ko nismo imeli knjig, je bil naš pouk zelo nepopoln.

S. M. Bernardina,
bela sestra, Urundi.

Vsi navdušeni smo bili, ko smo prejeli knjigo, pisano v narečju »lari«, ki opisuje življenje našega Odrašenika. Tisoči zamorcev jo bodo s pridom brali. Bog povrni!

Škof Biechy, O. S. Sp.,
apostol. vikar Brazzaville.

Katekizmi so došli! To bodo res pravi blagoslov za mojo prefekturo. Do zdaj so morali misijonski predstojniki katekizme prepisovati, da so jih mogli dati katehistom v roke. Sam angel varuh je moral Vaši ustanoviteljici vdihniti misel, da je ustanovila »zvezo afriškega tiska«. In izpeljala je to delo, čeprav z velikimi žrtvami, za kar ji bodi hvala.

Knjiga se je izvrstno posrečila. Vsak, kdor jo dobi v roke, jo hvali. Po tej knjigi bodo zamorci našo vero bolje spoznali, jo sprejeli in po njej živeli. Vem sicer, da Vaša Družba ne pričakuje nobene hvale, ker dela le za Boga in njegovo plačilo. Vendar se Vam moram s tem pismom iz srca zahvaliti in obetam, da se Vas bom spominjal v molitvi.

P. Stanislav, pasionist,
apostolska prefektura Dodoma.

Bolnišnica v Mbongolwane je šele na pol dodelana.

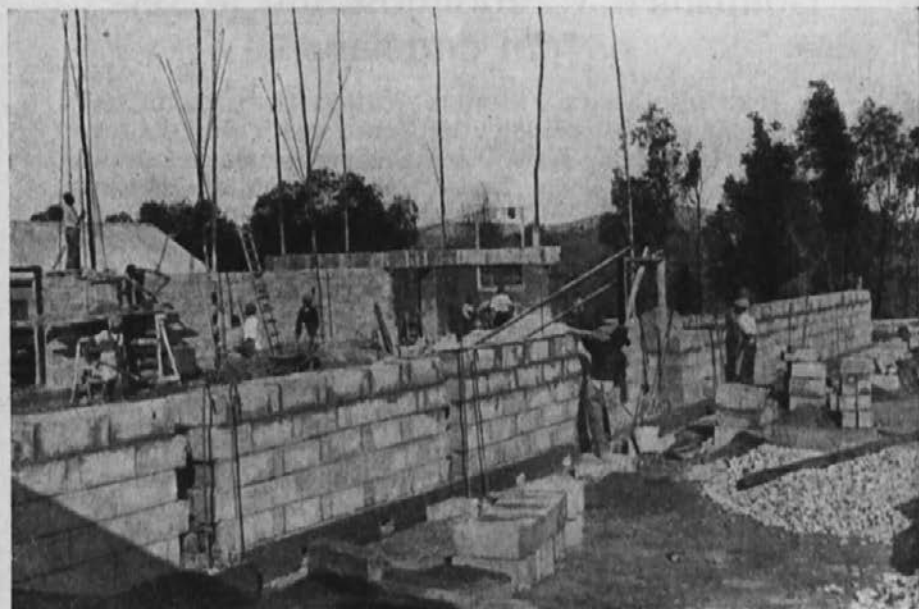
Tako piše sestra Viltrauda Winter, O. S. B., in nadaljuje: Za zadnjo pošiljatev izrekam vsem Vašim dobrotnikom prisrčen Bog plačaj! Zelo sem pogrešala nekaterih stvari, zdaj pa jih imam. Mnogo sem že porabila v namen, za kateri so, in mnogo zamorskih src je bilo ob malenkostih srečnih. Z ostanki blaga bomo mogli otroke obleči, tako da jih bodo matere, ko bodo prišle ponje, mogle nesti iz bolnišnice vsaj oblečene. Bolnišnico pridno zidamo in je že toliko dodelana, da moremo sprejemati ne le matere, ampak tudi druge bolnike; ker bolniki doma nimajo nobene prave postrežbe. Strežejo jim po poganskih običajih, ki so zastareli in zdravju škodljivi. Čeprav se mnogokje bolnišnice boje in ji ne zaupajo, pa vendar tisti, ki so jo izkusili, pripovedujejo doma, kako je bilo, in tako zaupanje do nas vedno bolj raste. Vesele smo, da se nismo dale oplašiti od začetega dela navzlic mnogoterim težavam in denarnim zadregam.

Ljubi Bog nam pomagaj, da bomo prav veliko duš rešile po delih krščanske ljubezni. On naj nam nakloni

Na pol dodelana bolnišnica v Mbongolwane.

mnoga srea dobrotnikov, ki bodo pomagali, da započeto delo dovršimo. Bog jim bo dal blagoslov in večno plačilo na onem svetu.

Zidava cerkve v Mbongolwane.

Kratka misijonska poročila.

Zvon bo mnogo zamorskih src privedel k božjemu Sreću Jezusovemu. Kako sem bil veselo iznenaden, ko sem prejel tako lep zvon! Zahvaljujem se Vam in Vašim dobrotnikom v imenu tukajšnjih misijonarjev in zamorcev. Ko bi bili mogli Vi videti vesele obraze, ko je zaboj dospel in smo ga začeli odpirati! In potem šele, ko smo imeli pred seboj zvon! Takoj smo ga morali obesiti, čeprav le za silo. Na praznik Srca Jezusovega bo prvič pel slavo božjo. Za dolgo prihodnost bo Bogu posvečen in se bo oglašal z našega griča in klical in vabil daleč noter v poganske kraje in privabil mnogo zamorskih src v presveto in božje Srce Jezusovo. In ta srca vam bodo hvaležna za Vaš trud in Vašo ljubezen. — P. A. Höfer, sin Srca Jezusovega, misijon White Water, Južna Afrika.

Cerkvica sv. Ladislava v Excelsiorju. Zal, da Vam še ne morem poslati slike naše cerkvice. Hiša za katehiste je dodelana, cerkvena pa se šele zida. Zidana bo iz lepo rezanega belega peščenca, a pred božičem ne bo še gotova. Excelsior potrebuje lepo cerkev, da bo mogel tekmovati z različnimi verskimi ločinami. Tam je približno 450 katoličanov. Potrebovali pa bi najbolj katoliško šolo, da bi zajeli mladino; toda kje dobiti denar za učitelja? Ali bi mogli Vi dobiti dobrotnika, ki bi prispeval vzdržnino za učitelja? Ne zamerite, da Vas s tem nadlegujem; naš položaj ni rožnat; vlada naših šol nič ne podpira, zato smo navezani izključno na svoje dobrotnike. P. Rittmüller, oblat Brezmadežne.

Z neomajnim zaupanjem. Kriza je tukaj vsak dan hujša. Riž je strašno drag, in to celo tu v Ambatolampy, ki je dežela riža. Z ne-

omajnim zaupanjem na božjo Previdnost sprejemamo vsak dan novih zapuščenih otrok, ki jih je zaradi revščine vsak dan več. Zato nam je Vaš dar zelo prav prišel. Vsi smo Vam iz srca hvaležni.

Kako so bili naši otroci veseli, ko je dospel voz z rižem. Vsak otrok je smel napolniti malo košarico z lepimi belimi zrni. Kar skakali in peli so od veselja.

Mati vizitatorica nas je obiskala in se zelo pohvalno izrazila o našem misijonu. Rekla je, da se ji zdi pravi čudež, kako morejo naše hiše izhajati, ko so prenapolnjene s sanjimi revnimi otroki. Vesela je bila dobrega duha, ki ga je našla pri naših domačih sestrah. So res dobre in nade našega misijona. Potem ko se bodo po več letih bivanja v samostanu navadile notranjega življenja, bodo med svojimi rojaki mogle storiti še več dobrega kot me. — Mati Alojzija Gonzaga, Ambatolampy, Madagaskar.

Zopet v misijonu. Božji Previdnosti hvala, da sem zopet v Poigny. Ganiło me je veselje, s katerim so me zopet pozdravili mladi in stari, kristjani in pogani. V marcu 1933 sem potoval po arabskih pokrajinah našega misijona in se pod varstvom sv. Jožefa srečno vrnil nazaj — tako tudi zdaj. S seboj sem pripeljal še enega patra, tako da smo zdaj trije duhovniki tu. Katehumenate sem ravno zdaj obiskal. V enem takem katehumenatu mi je neki zamorec daroval ovna iz samega veselja, da sem se zopet vrnil; v drugem katehumenatu je isto storila stara poganka, ki je tudi sicer velika dobrotnica katehistov. Solo večkrat obišče in prinese mleka katehistom. Ljubi Bog naj ji dobrote povrne z milostjo prave sv. vere.

P. Štefan Mlakič.

KRONIKA. Ljubljana, 8. septembra. Večerna pobožna slovesnost v čast sv. Petru Klaverju v cerkvi sv. Jožefa preč oo. jezuitov. Marsikak malodušnež je takole prerokoval: »Zdaj je vojna, zato imajo ljudje preveč skrbi in strahu, tako da ne utegnejo misliti na misijone.« Kdor je tako govoril, pač ne pozna zveste ljubezni ljubljanskega prebivalstva do misijonov. Prihajali so v velikem številu, kakor vedno, da bi počastili velikega apostola zamorcev in okrepili svojo vnemo za misijonsko delo. Preč. g. p. Jožef. Sečnik, D. J., je z vznešenimi besedami govoril o življenju velikega svetnika sv. Petra Klaverja, o služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski, ki je njegovo delovanje nadaljevala do sedanjih dni, in o njeni ustanovi, družbi sv. Petra Klaverja. Navzoči so napeto poslušali zanimivi govor, ki mu je pridigar dodal številčne podatke o stanju misijonskega delovanja v Afriki in ganljive zglede iz misijonskega življenja. — Po pridigi so bile pete litanijske Matere božje in slovesni blagoslov z Najsvetejšim. Večina navzočih je takoj ostvarila pri pridigi storjene dobre sklepe s tem, da se je po slovesnosti udeležila darovanja, da bi po svoji moči darovala za misijone, žrtev, ki ima v sedanjem hudem času dvakrat višjo ceno in ki jo bo Bog še prav posebej blagoslovil. — Naj tudi na tem mestu izrečemo vsem ljubim misijonskim prijateljem prisrčen »Bog plačaj«. Zlasti pa se zahvaljujemo preč. oo. jezuitom za tako lepo slovesnost.

9. septembra. Sv. maša v čast sv. Petru Klaverju pred izpostavljenim Najsvetejšim v cerkvi sv. Jožefa.

Zvesta misijonska prijateljica piše: Opravljena devetdnevnic k blagopokojni ustanoviteljici mi je v težki zadevi zelo pomagala. 12. t. m. je dospelo pismo. Še isti dan sem začela devetdnevnic. V četrtek, to je bilo ravno na osmino Marijinega rojstva, so mi povedali, ko sem prišla od sv. maše domov, da mojemu očetu ni dobro. Rekli so, da se je treba še hujšega nadejati. Leva roka in leva noga sta mu odpovedali, in tudi govoril je oče zelo nerazločno. V petek so se pojavili močni krči. Bili smo pripravljeni na najhujše. Po tretjem napadu je oče želel, naj pošljemo po duhovnika. Ko je du-

hovnik dospel, je prišel četrti napad, tako da je bilo treba s svetimi zakramenti počakati. Potem je mirno in vdan prejel sv. popotnico, kar je bilo nam vsem v veliko tolažbo. Naposled je gospod novomašnik še vsem skupaj podelil svoj novomašniški blagoslov.

Od četrtega dalje sem se namenila, da opravi devetdnevno za bolnega očeta, in sicer, ako bi bilo po božji volji, da bi mu Bog dal ljubo zdravje, ako pa ne, da bi ga Bog pustil še nekaj časa na svetu, da bi se tem lepše pripravil za večnost.

Zdaj pa Vam morem vsa vesela sporočiti, da je moj oče že zdrav in se ima za to zahvaliti priprošnji Vaše blagopokojne ustanoviteljice. Roka in noga mu zopet služita kot poprej. V petek, dne 16. sept., sta bila sledila še dva napada, od tedaj pa nič več ne.

V družini, kjer stanujem, je neki deček že več tednov trpel hude bolečine v ušesih. Tudi vročina ga je kuhala. Nekega večera mu je začelo tudi teči iz ušesa. Na priprošnjo blagopokojne božje služabnice Marije Terezije Ledóchowske se mu je takoj zboljšalo. Danes je deček popolnoma zdrav.

Gospa G. v Z.

S hvaležnim srcem Vam naznanjam, da je moj očim popolnoma ozdravel; zadela ga je bila delna kap. Ze pred dvema letoma ga je bila kap zadela, tako da je bil v smrtni nevarnosti. Takrat sem bila položila podobico Marije Terezije s koščkom sukna njene obleke pod njegovo zglavje in je res bolnik po nekaj dneh prišel do zavesti. Tako se je zgodilo tudi to pot. Bolezen se mu je nenkrat obrnila na bolje. Bogu bodi hvala za to dobroto. Zofija S.

Darujem za botrinski dar dečku na ime Anton v zahvalo za uslišano prošnjo v zelo težki zadevi.

G. K., Nova vas.

Dolžnost me veže, da se iz vsega srca zahvalim mamiči zamorčkov za večkratno uslišanje v več zelo važnih zadevah. Pošiljam obljubljeni dar in prosim objave. Priporočam se še nadalje

M. P., Ravni.

Z veseljem Vam poročam o dvakratni uslišani prošnji v boleznih na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske. Pošiljam obljubljeni dar ter prosim objave v »Odmevu«.

F. P., Colorado, USA.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledóchowski, da mi je hčerka srečno izdelala šolo. V zahvalo pošljam misijonski dar.

C. S., Vipava.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledóchowski za večkratno uslišanje ter pošiljam misijonski dar.

J. R.

Ker mi je Marija Terezija Ledóchowska izprosila ljubo zdravje, se ji iskreno zahvalim in še nadalje priporočam.

J. A.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišanje v več zadevah in darujem obljubljeni dar.

S. S., Lokve.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišane prošnje.

C. R., B.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledóchowski za štirikratno čudežno pomoč in pomoč v bolezni. Pošljam obljubljeni dar za najpotrebnejše misijone ter prosim objave v »Odmevu«.

N. M., Dobrépolje.

V zahvalo Mariji Tereziji Ledóchowski pošiljam obljubljeni dar

I. V., Dobrépolje.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo.

L. H., Ljubljana VII.

Iskreno se zahvaljujem Mariji Tereziji, da je moja hčerka srečno naredila izpit. Mamica.

Po obljubi lanskega leta pošiljam letos zopet misijonski dar za krst zamorske deklice na ime Marija Vnebovzeta. Prosim služabnico božjo za popolno ozdravljenje. M. H., Nezbiše.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo in se ji še nadalje priporočam. A. L., Vodice.

Mariji Tereziji Ledóchowski se srčno zahvaljujem za uslišano prošnjo in se ji še nadalje priporočam. J. M., pevovodja, Mengeš.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišanje v važni zadevi. J. P., Ljubljana.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za vrnitev ljubega zdravja in se ji še nadalje priporočam. Prosim objave v »Odmevu«. P. H., Izlake.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo in darujem za botrinski dar deklici na ime Marija Terezija.

A. Cerar, Trbovlje.

Najlepše se zahvaljujem služabnici božji M. T. L. za večkratno uslišano prošnjo in obenem pošiljam obljubljeni botrinski dar na ime Anton ter za katekizem zamorčku. Priporočam se ji še v več zadevah. B. Z., R.

Zahvaljujem se M. T. L. in se še nadalje priporočam. Darujem za botrinski dar zamorčku na ime Jakob. T. A., Sv. Jernej.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo in se ji še nadalje priporočam. A. G., Lese.

Pošiljam milodar za uslišano molitev na priprošnjo M. T. L. v mnogih zadevah. H. A.

Zahvaljuje se Mariji Pomagaj, sv. Antonu in služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski: V težki bolezni za zdravje, Roza Garvaz, Ljubljana. — Za pomoč v bolezni ter se še nadalje priporoča, C. B., Cerklje ob Krki.

Priporoča se presv. Sreč Jezusovemu in Marijinemu, sv. Jožefu, sv. Antonu, sv. Mali Tereziki, Mariji Tereziji Ledóchowski in drugim svetnikom za boljšo službo in v dušnih potrebah cele družine. Za uslišanje obljublja odkup in krst zamorčka. M. J., O. K. — Priporočamo se za pomoč, zadeti od težke družinske nesreče, da bi se mogel sokrivec dokazati. J. U., V. L.

POPOLNI ODPUSTEK

za člane Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

dne 21. decembra: sv. Tomaž, apostol,

dne 27. decembra: sv. Janez, apostol in evangelist.

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misijonskih pism in poročil le z natančnim podatkom virov. Predstavniki in lastniki lista Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Odgovorni urednik: Jože Količek, Ljubljana.

Tiska Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani: Jože Kramarič.

39 12.500

Priporočamo:

Skrivnostna sveta noč. Mešane vloge	din 7.—
Nezadovoljni Jezušček. Igra	din 4.—
Tam daleč za morjem. Igra	din 3.—
Klic božji. Igra	din 3.—
Afindra, zamorska deklica. Igra	din 3.—
Lakota v črni deželi. Igra	din 2.50
Iz volka jagnje. Igra	din 2.—
Peter, mali misijonar. Povest	din 2.—
Umijmo zamorčka. Igra	din 1.—
Naredimo zamorčka. Igra	din 1.—
Maričina grlica. Povest	din 1.—
Povest o znameniti Marički	din 1.—
Škapulir sužnja. Povest	din 1.—

S poštino vred 50 par več.

Naroča se pri Družbi sv. Petra Klaverja,
Ljubljana, Metelkova ul. 1.

Dosmrtni naročniki!

Kdor želi postati dosmrten naročnik »Odmeva« ter ostati misijonu zvest do groba, naj plača enkrat za vselej 300 dinarjev. Toplo priporočamo! — Tako ne boste imeli nič več skrbi, kdaj bo treba obnoviti naročnino. — Afriški misijonarji pa bodo vse življenje za vas molili! —

